

AZ ORSZÁGZÁSZLÓ

Csillaghegyen hetven éve,
Országzászló lobogott a község szélében.
Ott, ahol Békásmegyér és Csillaghegy találkozott,
Mert rokonságuk már akkor megmutatkozott.

A lelkes közösség egyként kiállt azért,
Hogy a szótlanság vádja ne érje Trianonért,
A szétdarabolt hazát lélekben egyben tartsa,
A haza följét jelképesen az emlékműbe rakja.

A hatvannégy vármegye földjének mindegyike,
A hármashalom alá került az emlékmű tövébe,
Ahol a zászló, és kettős kereszt alatt,
Az összetartozás, ha jelképesen is de megmarad.

A második világháború után a győztesek,
Újra szétdarabolták a megtépzott nemzetet.
Az országzászlót is feldúlták azok,
Kiknek az a szó, hogy nemzet nem jelent nagyot.

Most, az elmúlt hetven év után,
Sok víz lefolyt a Dunán és Tiszán.
Újra előjöhetett a nemzeti önérzet,
Mit ha korábban kiejtett nagyot vétett.

Minden önérzet azt diktálja,
Aki magyar ne legyen gyáva.
Mossa le magáról a múlt porát,
Húzza ki újra a derekát.

Állítsuk vissza az országzászlót,
Amely kimondja azt a végszót,
Minden megpróbáltatás egyszer végetér,
S minden magyar hazájába visszatér.

2011. augusztus 10.

A Krónikás

